

คำสั่งสำรวจจำนวนประชากร

ลูกา 2:1

มีคำสั่งจากมหาจักรพรรดิซีซาร์ ออกัสตัสซึ่งครองตั้งแต่
ปี 44 ก่อนคริสตศักราช

ให้จดทะเบียนราษฎรเป็นครั้งแรก

ที่โรมสั่งจดทะเบียนราษฎรก็เพราะต้องการรู้ว่า

โรมจะเก็บภาษีจากประชากรจำนวนเท่าไร

พวกเขามาครองอยู่ในแผ่นดินช่วงที่ยอห์นเกิดพอดี
พอดี

ไม่เคยมีการทำอย่างนี้มาก่อนในเมืองขึ้นที่โรม
ครอบครอง

ตอนนี้ คีรีนีอัสเป็นผู้ปกครองในซีเรีย

และอย่าลืม....ก็มีเฮโรดอยู่ในเวลาช่วงนั้นด้วย

เดินทางตามคำสั่ง

ลูกา 2:3-4

ประชาชนทุกคนต้องกลับไปที่บ้านเกิดของตน
เพื่อลงทะเบียน
โยเซฟ ซึ่งเข้าไปอาศัยทำงานอยู่ที่เมืองนาซาเร็ธ ก็ทำ
ตามคำสั่งเช่นกัน
เขาต้องเดินทางไปเมืองเบธเลเฮม
ซึ่งเป็นบ้านเกิดของเขาเอง
ตัวเขานี้ก็ถือเป็นเชื้อสายของราชาดาวิด

....

การเดินทางที่แสนลำบาก

ลูกา 2:3

โยเซฟพามารีย์ไปด้วย

โดยเดินทางจากนาซาเร็ธแคว้นกาลิลีทางเหนือ

ลงมาทางใต้แคว้นยูเดีย เป็นการเดินทางที่ลำบากมาก

เพราะมารีย์ตั้งครรภ์แก่ อัยอ้าย ท้องหนัก เหนื่อยง่าย

“อดทนอีกนิดนะมารีย์ อีกไม่นานจะถึงแล้ว”

โยเซฟดูแลเธอในฐานะสามี

แต่เขาไม่ได้ล่วงเกินเธอ ไม่ข้องเกี่ยวกับเธอ

เขาพร้อมที่จะดูแลพระบุตรของพระเจ้าด้วย

ถึงเวลา

ลูกา 2:6

เมื่อมาถึงเมืองเบธเลเฮม ก็เป็นเวลาที่มารีย์จะคลอดพอดี
ทั้งสองพยายามหาที่พัก
แต่ คนอื่น ๆ เขามาถึงเมืองนี้ก่อนและก็พักตามห้องต่าง ๆ
ในโรงแรมเต็มไปหมดพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะแบ่งห้อง
ให้หนุ่มสาวทั้งสองได้ด้วย

“โอ... ปวดท้องมาก คงจะถึงเวลาแล้วจ้ะ โยเซฟ”

ลูกชายหัวปี

การเดินทางของมารีย์ที่ครรภ์แก่
อาจจะคลอດเมื่อไรกลางทางก็ได้
แต่... พระเจ้าทรงตั้งพระทัยว่า
พระบุตรของพระองค์
จะเกิดที่เมืองเบธเลเฮม
ดังที่ท่านมีคาห์ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี่หลายร้อยปีว่า
จะมีผู้หนึ่งออกมาจากเบธเลเฮม

นอนในรางหญ้า

ลูกา 2:7

มารีย์จึงได้คลอดบุตรชายคนหัวปีของเธอแต่....
ไม่ใช่ในบ้าน ไม่ใช่ในโรงแรม
กลับเป็นที่ ๆ มีสัตว์หลายตัว
เธอเอาผ้าสะอาดพันตัวรอบลูกชาย
วางเขาอย่างหนุนนอนในรางหญ้า

“นอนหลับสบายจริงนะจ๊ะ”

คนเลียงแกะผู้ต่ำต้อย

ลูกา 2:8

แถบเมืองเบธเลเฮม คนเลียงแกะนั่งอยู่เป็นกลุ่ม
เฝ้าฝูงแกะยามค่ำด้วยกัน
พวกเขาจะช่วยกัน ถ้ามีศัตรูเข้ามาทำร้ายแกะ
คินนี้ พวกเขารู้สึกสบายใจ ลมพัดมาเบา ๆ
คุยกันเรื่องโน้นนี่ไปเรื่อย ๆ
คงเป็นคืนสงบเหมือนคืนที่ผ่านมา

แขกผู้มาเยือน

ลูกา 2:9-10

ดูหน้าตาของพวกเขา.... ทำไมเป็นอย่างนั้น ?

มีทูตของพระเจ้ามาเยี่ยมเขาละซิ

โฮ ... อะไรกันนั้น แสงวาบขึ้นมาในความมืด...

"อะไรกันนั้นนะ?" "ท่านดูซิ มีใครมา"

พวกเขาเข้าไปยังผู้มาเยือน

จะไม่ให้ตกใจได้อย่างไรละ อยู่กันเงียบ ๆ มืด ๆ

แล้วท่านทูตก็โผล่มาพร้อมกับแสงสว่างเรืองรอง

ทูตกล่าวว่า "อย่ากลัวไปนะ

เรานำข่าวดีมาบอกท่าน

ถ้าใครๆ รู้เข้าก็จะยินดีกันไปทั่ว"

ข่าวดีอะไรกันละ ?

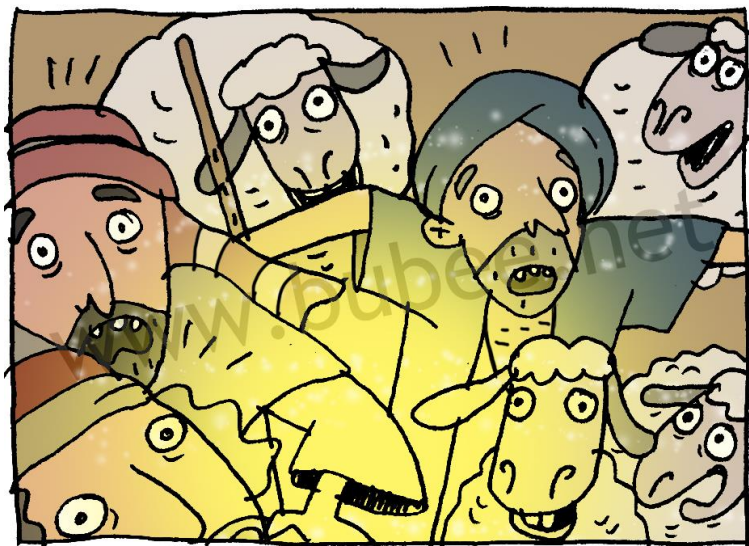
ทูตคุยอะไร?

ลูกา 2:10-11

ข่าวดีของทูตสวรรค์ก็คือ
พระคริสต์ องค์พระเจ้าจากเบื้องบน
พระผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขารอคอยมานาน
ท่านมาแล้วแน่นอน
ไม่ได้มาเกิดในราชวัง แต่กลับมาเกิดในเมืองดาริด
หรือที่เรียกว่า เมืองเบธเลเฮม
"ท่านทูตสวรรค์
กำลังบอกเราว่า
พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของพวกเราแล้ว"
"นั่นซิ!"

ทรงเกิดที่ไหนนะ?

ลูกา 2:12

"เรารอพระองค์มาตั้งนาน หลายร้อยปี"

"จะเป็นวันนี้หรือ ที่พระองค์ทรงลงมา....?"

"ท่านทูตบอกว่า พระองค์จะนอนในรางหญ้า"

"หา!..... ในรางหญ้า ก็ไม่ได้อยู่ในบ้านนะซิ"

"พระองค์จะอยู่ที่ไหนกันนี้?"

"เจ้าคิดดี ๆ ซิว่า ที่ไหนจะมีรางหญ้า
ในเมืองดาวิด"

แต่ขณะที่ทุกคนกำลังประหลาดใจนั่นเอง....

พวกเขาก็ต้องตกใจไปมากกว่านั้นอีก!

บทเพลงบนท้องฟ้า

ลูกา 2:13

ทันใดนั้นเอง มีชาวสวรรค์กลุ่มหนึ่งมากับทูตองค์นั้น
ร้องสรรเสริญพระเจ้า

โอ้โฮ ยอด ยอดมาก ไม่เคยได้ยินเพลงอะไรไพเราะ
อย่างนี้มาก่อน
เหล่าคนเลี้ยงแคะหายตกใจ

พวกเขาตะลึงลานกับความตระการของแสงบนท้องฟ้า
พวกเขาตะลึงกับหมู่ชาวสวรรค์ที่มาร้องเพลงด้วยกัน
อยากฟังทั้งคืน ท่านร้องนาน ๆ ได้ไหม

พระสิริแด่พระเจ้า

ลูกา 2:14

คำร้องของเพลงนั้นมีว่า

**พระสิริจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าในที่สูงสุด
ส่วนบนแผ่นดิน บนแผ่นดินโลกนั้น
สันติสุขจงมีแก่มนุษย์ทั้งหลายที่
พระเจ้าทรงโปรดปราน**

นักร้องจากสรวงสวรรค์ ร้องเพลงที่ซ้ำแล้ว
ซ้ำอีกจนเหล่าคนเลี้ยงแกะ
จำได้ทั้งคำร้องและทำนอง
เขาเอมาร้องต่อให้คนอื่นๆ ฟังได้

ต้องไปดูให้เห็นกับตา!

ลูกา 2:15

"อ้าว ไปเสียแล้ว! เพลงชาวสวรรค์จับใจข้าเหลือเกิน"

"นั่นซิ ข้าชอบคำว่า พระสิริ กับคำว่าสันติสุข"

"ส่วนข้าชอบทำนองเพลง"

"แต่.... พวกเขาก็ไม่อยู่แล้ว! "

"นั่นซิ เขาชวนให้เราทำอะไรนะ?"

ทุกคนมองหน้ากัน แล้วพูดพร้อมกันว่า

"ไปเบรเลเฮม!"

"แล้วเราจะทิ้งแกะไว้หรือ?"

"พวกเจ้าไปกันก่อนเถอะ พรุ่งนี้ข้าไปก็ได้"

ผู้อาวุโสที่สุดในกลุ่มคนเลี้ยงแกะอาสา...

"ขอบคุณท่านมาก... ไปกันเถอะพวกเรา"

พบจริงๆ!

ลูกา 2:16-18

แล้วก็เป็นอย่างที่ทูตสวรรค์บอกไม่ผิดเพี้ยน
เหล่าคนเลี้ยงแกะไปที่เมืองเบธเลเฮม
พวกเขาไม่ต้องหาพระกุมารนายนเลย
พอพบกับโยเซฟ และมารีย์
ก็พบพระกุมารน้อยนอนในรางหญ้า
"จริงด้วย..." "จริงซิ!"
"นี่ไง... ต้องเป็นพระกุมารแน่นอน"
พวกเขาตื่นเต้นกันมาก พวกเขารื่นรมย์พระกุมารนั้น
"เราจะต้องบอกให้ทุกคนในเมืองรู้เรื่องนี้!"
ทุกคนที่ได้ยินเรื่องต่างประหลาดใจไปตาม ๆ กัน
"พระเจ้าทรงทำตามสัญญาจริงๆ"

เก็บไว้ในใจ

ลูกา 2:19-20

ข่าวนี้ กระจายไปให้ทุกคนรู้อย่างรวดเร็ว

ใคร ๆ ก็ตื่นเต้น ประหลาดใจ บางคนอาจไม่เชื่อหาว่า
คนเลี้ยงแกะโม้ แต่คนที่หนึ่งที่รู้แน่ว่า คนเลี้ยงแกะพูด
ความจริงก็คือ มารีย์นั่นเอง เธอเก็บเรื่องการมาเยี่ยม
นั้น เอามาคิดใคร่ครวญในใจของเธอ

โซซี ทูตสวรรค์ก็เคยมาเยี่ยมเธอเหมือนกัน!

ส่วนคนเลี้ยงแกะกลับไปทุ่งและสรรเสริญพระเจ้า
ที่พวกเขาได้เห็นทุกอย่างตรงตามที่ทูตแจ้งไว้ทุกอย่าง